

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 442/2011 z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w części dotyczącej skarżącego;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii w części dotyczącej skarżącego;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2011/302/WPZiB, którą załącznik do decyzji 2011/273/WPZiB został zastąpiony tekstem znajdującym się w załączniku do decyzji z dnia 23 maja — w części dotyczącej skarżącego;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania na podstawie art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 6 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia praw do obrony i prawa do rzetelnego procesu. Strona skarżąca podnosi, że jej prawa do obrony zostały naruszone, ponieważ nałożono na nią sporne sankcje, mimo iż nie została uprzednio wysłuchana, nie miała możliwości obrony ani nie zapoznała się z dowodami, na podstawie których środki te zostały przyjęte.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 akapit pierwszy TFUE. Strona skarżąca zarzuca Radzie, że zarządziła wobec niej środki ograniczające, nie podając jej powodów w celu umożliwienia jej przedstawienia obrony. Strona skarżąca zarzuca stronie pozwanej, że zadowolili się ogólnym i stereotypowym sformułowaniem, nie wskazując dokładnie okoliczności faktycznych i prawnych, od których zależy zgodne z prawem uzasadnienie decyzji i ustaleń, które doprowadziły do jej wydania.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia gwarancji związanych z prawem do skutecznej ochrony sądowej. Strona skarżąca podnosi, że nie tylko nie przedstawiła w sposób użyteczny swojego stanowiska Radzie, ale także, wobec braku wskazania w zaskarżonej decyzji jakichkolwiek szczegółowych i konkretnych powodów ją uzasadniających, nie jest w stanie wykorzystać swej skargi przed Sądem.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia ogólnej zasady proporcjonalności.
- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa własności, w zakresie w jakim środki ograniczające, a dokładniej zamro-

zenie funduszy stanowią również naruszenie w sposób nieproporcjonalny prawa podstawowego strony skarżącej do swobodnego dysponowania swoim mieniem.

- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa do życia prywatnego, w zakresie w jakim środki polegające na zamrożeniu funduszy i ograniczeniu swobody poruszania się stanowią również naruszenie w sposób nieproporcjonalny prawa podstawowego strony skarżącej

---

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2011 r. — Arla Foods przeciwko OHIM — Artax (Lactofree)

(Sprawa T-364/11)

(2011/C 282/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arla Foods AMBA (Viby J, Dania) (przedstawiciel: adwokat J. Hansen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Artax Beteiligungs- und Vermögensverwaltungs AG (Linz, Austria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 kwietnia 2011 r. w sprawie R 1357/2009-2 oraz unieważnienie prawa do znaku towarowego zarejestrowanego jako wspólnotowy znak towarowy pod nr 4647533 dla towarów z klas 5, 29, 30 i 32 zgodnie z decyzją Wydziału Unieważnień z dnia 11 września 2009 r.; oraz
- obciążenie strony pozwanej oraz Artax Beteiligungs- und Vermögensverwaltungs AG kosztami postępowania przed Wydziałem Unieważnień, Izłą Odwoławczą oraz Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: graficzny znak towarowy „Lactofree” dla towarów z klas 5, 29, 30, i 32 — rejestracja wspólnotowego znaku towarowego nr 4647533

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Artax Beteiligungs- und Vermögensverwaltungs AG

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: strona wnosząca o unieważnienie prawa do znaku oparła swój wniosek zgodnie z art. 53 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 na wcześniejszej rejestracji — jako wspólnotowego znaku towarowego pod nr 4532751 — graficznego znaku towarowego (w kolorze „lactofree” dla towarów z klasy 29

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do znaku w odniesieniu do części towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień oraz oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 z tego względu, że Izba Odwoławcza dokonała błędnej oceny porównania oznaczeń, a tym samym błędnej całościowej oceny co do prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku graficznych znaków towarowych „lactofree” i „Lactofree”.

Odwołanie wniesione w dniu 5 lipca 2011 r. przez AO od postanowienia wydanego w dniu 4 kwietnia 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-45/10 AO przeciwko Komisji

(Sprawa T-365/11 P)

(2011/C 282/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: AO (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat P. Lewisch)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 4 kwietnia 2011 r. w sprawie F-45/10 AO przeciwko Komisji;
- na wypadek gdy Sąd może rozstrzygnąć sprawę co do istoty — uwzględnienie żądań podniesionych w pierwszej instancji, m.in.:
  - stwierdzenie nieważności decyzji CMS 07/046 Komisji Europejskiej z dnia 23 lipca 2009 r. ze względu na molestowanie, błąd w zarządzaniu i naruszenie prawa do bycia wysłuchanym;
  - stwierdzenie nieważności wszystkich decyzji wydanych przez organ powołujący względem wnoszącego odwołanie w okresie od września 2003 r. do chwili jego

odwołania ze względu na molestowanie i błąd w zarządzaniu, przy czym wnoszący odwołanie podnosi naruszenie prawa do bycia wysłuchanym;

- umożliwienie wnoszącemu odwołanie bycia wysłuchanym na podstawie art. 7 ust. 1 i art. 24 regulaminu pracowniczego⁽¹⁾ i odniesienie się do wniosków złożonych w lutym 2008 r. i w marcu 2008 r.;
- przyznanie wnoszącemu odwołanie symbolicznej kwoty 1 EUR tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania celem naprawienia krzywdy i uszczerbku na karierze, jaki poniósł, w sposób przedstawiony w skardze, ponieważ celem skargi nie jest uzyskanie kwoty pieniężnej, lecz odzyskanie godności i reputacji zawodowej przez wnoszącego odwołanie;
- obciążenie drugiej strony postępowania całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący niespełnienia przesłanek wydania postanowienia na podstawie art. 76 regulaminu Sądu do spraw Służby Publicznej i uznania skargi za oczywiście bezpodstawną.
  - Sąd do spraw Służby Publicznej nie wziął pod uwagę kilku skarg złożonych przez wnoszącego odwołanie oraz kilku dowodów przedstawionych przez niego dotyczących molestowania;
  - Skarżący został pozbawiony prawa do dodatkowego terminu na uzupełnienie braków skargi zgodnie z art. 36 regulaminu Sądu do spraw Służby Publicznej, przy czym braki te dotyczyły dwóch decyzji organu powołującego przywołanych przez wnoszącego odwołanie w skardze.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez zaskarżone postanowienie wydane w sprawie F-45/10 prawa Unii w rozumieniu art. 11 ust. 1 załącznika I do statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ponieważ wnoszący odwołanie ma prawo do odszkodowania, jako że molestowanie miało miejsce.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Sąd do spraw Służby Publicznej prawa skarżącego do bycia wysłuchanym zgodnie z art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 47 ust. 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 31 i (EWA) nr 11 w sprawie regulaminu pracowniczego urzędników i warunków zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Atomowej w zmienionym brzmieniu (Dz.U. 45 z 14.6.1962, s. 1385)